

SZKOŁA PONADPODSTAWOWA BEZ SMARTFONÓW

Praktyczny przewodnik dla dyrektorów i nauczycieli

Wstęp

Dostrzegając pogłębiające się problemy uczniów i uczennic związane m.in. z zaburzeniami koncentracji, nawiązywaniem relacji rówieśniczych czy zdrowiem psychicznym, nauczycielki i nauczyciele podczas bezpośrednich spotkań w ramach trasy informacyjnej dotyczącej zmian w oświacie pn. „Kierunek: Kompas Jutra” często wskazywali na potrzebę regulacji w zakresie korzystania z urządzeń cyfrowych w szkołach. Na silny negatywny wpływ korzystania przez uczniów z telefonów komórkowych i pokrewnych urządzeń na ich wyniki edukacyjne, relacje społeczne oraz zdrowie psychiczne wskazuje ponadto szereg krajowych i zagranicznych badań naukowych. Dlatego Ministerstwo Edukacji Narodowej przygotowało ustawę, która od 1 września 2026 r. wprowadzi zakaz korzystania z telefonów komórkowych i pokrewnych urządzeń przez uczennice i uczniów szkół podstawowych, a także umożliwi wprowadzenie zakazu albo określenie innych warunków w szkołach ponadpodstawowych.

Ograniczanie korzystania z telefonów komórkowych w szkołach pomaga stworzyć warunki sprzyjające bezpiecznym relacjom oraz przestrzeń wolną od nieustannych bodźców cyfrowych i od ekspozycji na hejt. Przestrzeń umożliwiającą uczniom skupienie się na procesie uczenia, bezpośrednich relacjach społecznych i aktywnościach rozwijających kompetencje poznawcze. Ograniczenie korzystania z telefonów komórkowych w szkole nie oznacza rezygnacji z rozwijania kompetencji cyfrowych uczniów. Przeciwnie, celem jest stworzenie warunków do bardziej świadomego, bezpiecznego i celowego wykorzystywania technologii.

Poniżej przedstawiamy najważniejsze informacje dotyczące ustawy oraz tego, jak można ją wdrożyć w szkołach ponadpodstawowych.

Co dokładnie objęte jest ustawą?

W przeciwieństwie do szkół podstawowych, wchodząca w życie ustawa przewiduje, że szkoły ponadpodstawowe (zarówno publiczne, jak i niepubliczne) same będą ustalały, jakie zasady korzystania z telefonów komórkowych i pokrewnych urządzeń będą w nich obowiązywały. To oznacza, że w zakresie wielu szkół konieczne będzie jedynie dostosowanie statutów do szczegółowych rozwiązań ustawy np. w zakresie wyjątków czy przechowywania, ale ogólne warunki korzystania z urządzeń nie będą musiały być modyfikowane, jeśli szkoła uzna je za adekwatne.

Jakie urządzenia obejmuje ustawa?

Ustawa wskazuje, że statut szkoły ponadpodstawowej, jej artystycznych odpowiedników (a także szkoły podstawowej dla dorosłych) powinien zawierać „warunki albo zakaz korzystania przez uczniów z telefonów komórkowych i innych urządzeń elektronicznych umożliwiających porozumiewanie się na odległość lub rejestrowanie obrazu lub dźwięku”.

To oznacza, że ustawa obejmuje **wszystkie urządzenia** spełniające powyższą definicję. W konsekwencji, zakazane będą m.in.: telefony komórkowe, laptopy, tablety, smartwatche i inne inteligentne zegarki, kamery i aparaty, radia, dyktafony, krótkofalówki. Z drugiej strony zakazem nie będą objęte m.in.: klasyczne zegarki (tj. jedynie z funkcją mierzenia czasu), standardowe kalkulatory czy urządzenia służące do pomiarów medycznych (np. glukometry).

Uwaga: zakaz dotyczy urządzeń osobistych uczniów, a nie urządzeń pozostających na wyposażeniu szkoły (np. tablic interaktywnych, z których uczniowie korzystają za zgodą nauczyciela).

Zakres miejscowy i czasowy

Warunki albo całkowity zakaz będą obowiązywały uczniów podczas całego ich pobytu na terenie szkoły ponadpodstawowej w związku z realizacją zajęć dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych, a także podczas zajęć edukacyjnych organizowanych poza terenem szkoły. Przez to, szkoła może regulować korzystanie przez uczniów z ww. urządzeń nie tylko podczas zajęć edukacyjnych (tzw. lekcji – i tych organizowanych w szkole, i tych poza nią, jak np. lekcje WF-u na zewnętrznym boisku), ale też m.in. przerw międzylekcyjnych.

Uczniowie są zatem objęci statutowymi warunkami od momentu wejścia na teren szkoły, aż do momentu opuszczenia go po zakończeniu dnia zajęć.

Ustawa natomiast nie dotyczy przebywania przez uczniów na terenie szkoły w celach innych niż realizacja zajęć dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych. Dzięki temu statut szkoły nie może regulować warunków korzystania z urządzeń np. podczas przebywania po południu lub wieczorem na szkolnym boisku, które jest udostępniane okolicznym mieszkańcom (w tym uczniom tej szkoły).

W statucie szkoły ponadpodstawowej należy ponadto określić warunki korzystania z telefonów komórkowych i pozostałych urządzeń podczas wycieczek szkolnych oraz pobytu w internacie (jeśli szkoła go prowadzi).

Jakie warunki szkoła ponadpodstawowa może określić w statucie?

Ustawa pozostawia społeczności szkoły ponadpodstawowej dowolność w zakresie ustalenia warunków korzystania przez uczniów z urządzeń. To oznacza, że szkoła ponadpodstawowa może m.in.:

- (1) wprowadzić całkowity zakaz korzystania z urządzeń;
- (2) wprowadzić częściowy zakaz (np. podczas zajęć edukacyjnych, a już nie podczas przerw albo tylko podczas niektórych przerw);
- (3) określić inne warunki.

Uwaga: w myśl ustawy nie ma jednak możliwości nieokreślenia żadnych warunków korzystania z urządzeń. Przepisy wymagają, by w statucie szkoły ponadpodstawowej takie warunki (choćby wysoce liberalne) zostały określone.

Ustawowe wyjątki od zakazu

Jeśli szkoła zdecyduje się w statucie wprowadzić nawet częściowy zakaz korzystania z urządzeń, to regulacje te muszą uwzględniać trzy wyjątki stosowane w każdej sytuacji, czyli nie tylko podczas przebywania na terenie szkoły, ale też podczas zajęć edukacyjnych organizowanych poza jej terenem, podczas wycieczek szkolnych i w internatach.

1. Zgoda nauczyciela (powody dydaktyczno-wychowawcze)

Pierwszy wyjątek dotyczy sytuacji, gdy korzystanie z tego telefonu lub urządzenia służy:

- (1) realizacji programu nauczania do danych zajęć edukacyjnych;
- (2) sprawdzeniu wiedzy uczniów;
- (3) zapewnieniu kontaktu ucznia z rodzicami w nagłej sytuacji.

W każdej z tych sytuacji nauczyciel będzie mógł wyrazić zgodę na korzystanie przez ucznia z danego urządzenia. Ustawa nie precyzuje ani formy, ani czasu obowiązywania takiej zgody. To oznacza, że w zupełności wystarczające będzie wyrażenie jej ustnie, a sama zgoda może być zarówno jednorazowa (np. incydentalna potrzeba kontaktu z rodzicem), jak i obejmująca więcej niż jedno zajęcie (np. na zajęciach z informatyki lub do kartkówki z wykorzystaniem narzędzi cyfrowych).

Decyzję każdorazowo podejmować będzie nauczyciel w ramach przysługującej mu autonomii. Zgoda ta nie może być jednak wyrażona z jakiegokolwiek przyczyny, a jedynie z którejś z powyżej wskazanych.

Uwaga: wyjątek ten nie dotyczy jedynie czasu zajęć dydaktyczno-wychowawczych, a całego pobytu na terenie szkoły, zajęć organizowanych poza jej terenem oraz czasu wycieczek szkolnych i przebywania w internacie. To oznacza, że, korzystając z tego wyjątku, nauczyciel, przykładowo, dyżurujący na korytarzu podczas przerwy międzylekcyjnej również może wyrazić zgodę na to, by w trakcie przerwy uczeń skorzystał z urządzenia i skontaktował się z rodzicem (pod warunkiem, że jest to „sytuacja nagła”, a w szkole podczas przerw międzylekcyjnych obowiązuje zakaz korzystania z urządzeń).

2. Zgoda dyrektora szkoły (powody medyczne)

Drugi wyjątek dotyczy sytuacji, w których uczeń ze względu na chorobę, niepełnosprawność lub inne szczególne potrzeby musi korzystać z telefonu lub innego urządzenia (np. monitorując stan zdrowia za pośrednictwem aplikacji).

Wówczas rodzice niepełnoletniego ucznia lub uczeń pełnoletni mogą zwrócić się do dyrektora szkoły z wnioskiem o wyrażenie zgody na korzystanie przez niego z ww. urządzenia. Taka zgoda będzie obowiązywała podczas całego pobytu na terenie szkoły i podczas zajęć organizowanych poza nim (a także w trakcie wycieczek szkolnych i pobytu w internacie), w konsekwencji czego obejmie wszystkie zajęcia prowadzone przez każdego z nauczycieli, jak i okresy m.in. przerw międzylekcyjnych czy pobytu w świetlicy. Zgoda może zostać wyrażona zarówno na czas określony, jak i na czas nieokreślony.

We wniosku należy uzasadnić, dlaczego dana choroba, niepełnosprawność czy inne szczególne potrzeby wymagają korzystania czy to ze sprzętu specjalistycznego, czy aplikacji mobilnej służącej do monitorowania stanu zdrowia. Nie wymaga to jednak konieczności dołączania np. dokumentacji medycznej, jeśli nie jest to niezbędne (biorąc pod uwagę przepisy o ochronie danych wrażliwych).

To oznacza, że nie każda choroba, niepełnosprawność czy inne szczególne potrzeby będą uprawniały do uzyskania takiej zgody. Przykładowo, cukrzyca może rodzić konieczność monitorowania poziomu glukozy za pomocą sensora i telefonu, ale złamanie nogi nie wymaga korzystania z urządzeń objętych zakazem w procesie leczenia.

Ustawa pozwala dyrektorowi szkoły zdecydować, czy w jego ocenie wnioski rodziców niepełnoletniego ucznia lub ucznia pełnoletniego odpowiednio wykazały, że zmagają się z chorobą czy niepełnosprawnością lub ma inne szczególne potrzeby, które wymagają korzystania z urządzeń. Jeśli dyrektor szkoły uzna, że przedstawione okoliczności nie uzasadniają wyrażenia zgody, będzie mógł jej odmówić. Odmowa wymaga sporządzenia pisemnego uzasadnienia i przekazania go rodzicom niepełnoletniego ucznia lub uczniowi pełnoletniemu. Odmowa może być przedmiotem działań z zakresu nadzoru pedagogicznego.

3. Bezpośrednie zagrożenie dla życia, zdrowia lub mienia

Ostatni z wyjątków dotyczy sytuacji, gdy na terenie szkoły czy podczas zajęć organizowanych na jej terenie wystąpi bezpośrednie zagrożenie dla:

- (1) zdrowia lub życia osób przebywających na terenie szkoły lub uczestniczących w zajęciach edukacyjnych organizowanych poza terenem szkoły (sytuacje takie jak np. pożar, zalanie budynku, bójka czy groźby z użyciem niebezpiecznego narzędzia);
- (2) mienia ww. osób lub szkoły (np. bycie świadkiem kradzieży).

Wówczas uczeń nie potrzebuje niczyjej zgody i może skorzystać z urządzenia, by powiadomić o zagrożeniu.

Wyjątek ten dotyczy wyłącznie sytuacji bezpośredniego zagrożenia. Uczniowie nie mogą tym wyjątkiem uzasadniać korzystania przez nich z urządzeń, ponieważ poczuł się zagrożeni, choć obiektywnie żadne zagrożenie nie wystąpiło. Poza zakres tego wyjątku wykroczy też korzystanie z urządzenia do innych celów niż powiadomienie o zagrożeniu.

Jak przechowywać urządzenia i egzekwować określone warunki?

Z uwagi na różnorodność szkół ustawa nie wprowadza jednej ścieżki egzekwowania zakazu.

Daje możliwość, by każda społeczność szkolna wybrała taki mechanizm, który będzie dla niej najlepszy.

Dopuszczalne przez ustawę jest zatem każde rozwiązanie, które zapewni odpowiednie egzekwowanie zakazu. Mogą to być np.:

- przegródki lub koszyki na urządzenia w salach lekcyjnych,
- szafki dla uczniów,
- indywidualne etui lub saszetki magnetyczne,
- miejsca przechowywania urządzeń (np. sekretariat lub pokój nauczycielski),
- przechowywanie urządzeń w plecakach podczas pobytu w szkole.

Ustawa pozostawia każdej szkole możliwość wyboru rozwiązania, które będzie dla niej najbardziej efektywne. Taka decyzja wynika również z tego, że część szkół posiada już rozwiązania infrastrukturalne, które będą wykorzystywane do egzekwowania zakazu.

W zakresie odpowiedzialności za urządzenia, uzasadnienie do ustawy odsyła do ogólnych regulacji Kodeksu cywilnego. To oznacza, że za szkodę odpowiadać będzie ten, kto ją wyrządzi. Gdy zatem mowa np. o kradzieży, odpowiedzialność cywilną i karną będzie ponosiła ta osoba, która urządzenie ukradła czy zniszczyła. Odpowiedzialność szkoły jest ograniczona tylko do sytuacji, gdy będzie można wykazać, że nie dochowała obowiązku bezpiecznego przechowywania urządzeń. Jeśli nadzór będzie sprawowany poprawnie albo szkoda nastąpi w wyniku zdarzenia losowego, to szkoła za takie szkody odpowiadać nie będzie.

Uwaga: nie można wprowadzić zakazu wnoszenia urządzeń do szkoły. Wprowadzenie takiego zakazu spowodowałoby odebranie m.in. uczniom dojeżdżającym do szkoły możliwości kontaktu z rodzicami w trakcie drogi do szkoły i domu.

Dobre praktyki

Wprowadzenie jasnych i prostych procedur, zrozumiałych dla całej społeczności szkolnej. Uczniowie mogą po wejściu do szkoły odkładać telefon do wyznaczonego miejsca i odbierać go po zakończeniu zajęć. Tam, gdzie nie ma możliwości zorganizowania depozytu, sprawdzają się zasady polegające na przechowywaniu wyłączzonego lub wyciszzonego telefonu w plecaku albo szafce przez cały czas pobytu ucznia w szkole.

„Uczniowie mają obowiązek chować telefony na czas zajęć do plecaków. Nauczyciele upominają uczniów w razie nieprzestrzegania zakazu”.

Liceum Ogólnokształcące nr 1 w Istebnej

„Uczeń wchodzi do klasy i odkłada telefon w wyznaczonym miejscu (oznaczony pojemnik na telefony). Wychodząc z klasy, uczeń samodzielnie zabiera telefon”.

Specjalny Ośrodek Szkolno-Wychowawczy im. Jana Pawła II w Jaworznie

„Uczniowie liceum mogą korzystać z telefonów wyłącznie podczas przerw. Po wejściu do klasy odkładają telefony do specjalnych skrzyneczek z przegródkami”.

Liceum Ogólnokształcące Thomas w Tomaszowie Mazowieckim

„Uczniowie odkładają telefony do drewnianych skrzynek w klasach na biurku nauczyciela”.

Liceum Ogólnokształcące Mistrzostwa Sportowego w Szczecinie

„Uczniowie przechowują telefony w plecaku lub szafce w czasie zajęć lekcyjnych”.

Technikum nr 5 ZSSiO w Bielsku-Białej

„W liceum najczęściej stosowanym rozwiązaniem jest odkładanie telefonów na początku lekcji do wyznaczonych, ponumerowanych organizerów. Telefony pozostają w nich do zakończenia zajęć, chyba że nauczyciel zezwoli na ich użycie w celach dydaktycznych”.

Zespół Szkół Ogólnokształcących nr 1 w Łodzi

„W klasach znajdują się specjalne kieszonki do przechowywania komórek każdy uczeń wkłada do kieszonki z numerkiem z dziennika”.

III Liceum Ogólnokształcące z Oddziałami Dwujęzycznymi w Zabrze

Procedura tworzenia miejsca lub miejsc przechowywania

W ustawie przewidziano możliwość stworzenia miejsca lub miejsc przechowywania urządzeń. Organizuje je dyrektor szkoły, określając w drodze **zarządzenia** szczegółowe zasady odkładania urządzeń do miejsca (miejsc) przechowywania i odbierania ich z tego miejsca (tych miejsc).

Szkole pozostawiono autonomię – takich miejsc nie trzeba bowiem organizować (wówczas ewentualny statutowy zakaz byłby egzekwowany np. poprzez przechowywanie urządzeń w plecakach uczniów),

a gdy podjęta zostanie decyzja o ich utworzeniu, możliwe będzie zorganizowanie albo jednego (np. w sekretariacie szkoły albo w szatni), albo więcej takich miejsc (np. w każdej sali lekcyjnej albo na różnych piętrach czy sektorach budynku).

Dyrektor szkoły nie działa jednak w tym zakresie jednoosobowo. Zarówno szczegóły infrastrukturalne co do miejsca (miejsc) przechowywania, jak i treść ww. zarządzenia, muszą być ustalane we współpracy z członkami społeczności szkolnej.

Przed zorganizowaniem miejsca (miejsc) przechowywania i wydaniem zarządzenia o szczegółowych zasadach ich działania, dyrektor szkoły musi:

- (1) uzyskać zgodę na swoją propozycję rady pedagogicznej i rady rodziców,
- (2) zasięgnąć opinii samorządu uczniowskiego.

Każdy z tych etapów jest obowiązkowy i niezgodne z ustawą byłoby np. pominięcie uzyskania opinii samorządu uczniowskiego.

Uwaga: w szkołach niepublicznych rada rodziców i samorząd uczniowski nie są organami działającymi obowiązkowo. Jeśli nie ma ich w danej szkole niepublicznej, warunek uzyskania zgody rady rodziców oraz opinii samorządu uczniowskiego uznaje się za spełniony, gdy tę zgodę lub opinię wyrażą wskazane w statucie szkoły niepublicznej organy reprezentujące odpowiednio rodziców uczniów lub uczniów tej szkoły.

Mimo że ustawa nie wskazuje szczegółów co do infrastruktury miejsca (miejsc) przechowywania (jak wskazywano wyżej, mogą to być np. przegródki, koszyki, saszetki, etui, szafki i różne inne możliwe do wyobrażenia sobie rozwiązania), to określa, że miejsce (miejsc) przechowywania muszą zapewniać:

- (1) bezpieczeństwo przechowywania urządzeń objętych zakazem;
- (2) ochronę prawa ucznia do prywatności, w szczególności w zakresie uniemożliwienia przeglądania zawartości tych telefonów i urządzeń przez osoby nieuprawnione.

Podejmując decyzję o wyborze rozwiązania egzekwowania zakazu, należy brać pod uwagę ww. aspekty.

Jeżeli w szkole zostanie zorganizowane miejsce (miejsc) przechowywania, uczniowie nie będą mieli dowolności w korzystaniu z nich, tylko będą zobligowani do odkładania do nich urządzeń.

Wspólne ustalenie zasad: nauczyciele, uczniowie, rodzice

Aktywne włączanie rodziców, uczniów i nauczycieli w tworzenie zasad to jedna z najważniejszych dobrych praktyk związanych z wdrażaniem ograniczeń dotyczących korzystania z telefonów komórkowych. Dzięki partycypacyjnemu podejściu uczniowie, rodzice i nauczyciele lepiej rozumieją cele wprowadzanych zmian, mają poczucie współodpowiedzialności za przyjęte rozwiązania i częściej identyfikują się z ustalonymi zasadami. W praktyce może to oznaczać organizowanie konsultacji, warsztatów, debat, spotkań informacyjnych czy ankiet, które pozwalają uwzględnić potrzeby i doświadczenia różnych grup tworzących społeczność szkolną. Szczególnie istotne jest budowanie świadomości rodziców dotyczącej wpływu technologii cyfrowych na koncentrację, relacje społeczne, sen i dobrostan dzieci.

Dobre praktyki

„Uczniowie odkładają telefony w wyznaczone miejsce (zazwyczaj pierwszy stolik) w sali lekcyjnej, w której odbywają się dane zajęcia. Nauczyciel na początku lekcji przypomina o odłożeniu telefonów. Wszystkie strony zaakceptowały zaproponowane przez zespół statutowy regulacje dotyczące używania telefonów. W bieżącym roku szkolnym Samorząd Uczniowski zwrócił się do Rady Pedagogicznej o złagodzenie regulacji – brak obowiązku odkładania telefonów, przy jednoczesnej akceptacji zakazu korzystania”.

Zespół Szkół nr 1 im. Adama Mickiewicza w Lublińcu

Konsekwencje nieprzestrzegania statutowych zasad

Nieprzestrzeganie statutowych warunków albo zakazu przez uczniów **wiązać się będzie z konsekwencjami wobec nich**. Dotyczy to także wycieczek szkolnych i zakazu używania urządzeń cyfrowych w internatach. Ustawa celowo nie wskazuje jednak szczegółowej procedury np. karania uczniów, ponieważ pozostawia to autonomii szkół

Do możliwych konsekwencji za nieprzestrzeganie zakazu można zaliczyć chociażby:

- (1) działania wychowawcze (np. upomnienie, kontrakt wychowawczy);
- (2) kary, których katalog i procedura wymierzania są określone w statucie każdej szkoły;
- (3) obniżenie oceny zachowania.

Celem ustawy jest profilaktyka uzależnień oraz ochrona dzieci – stąd, celowe jest stawianie przede wszystkim na kształtowanie nawyków oraz działania wychowawcze, dzięki którym uczniowie rozumieją, dlaczego mają nie używać telefonów. Jeśli jednak nie przyniosą one oczekiwanych skutków, ustawa dozwala, by zastosować środki przewidziane w szkolnym statucie.

Uwaga: nauczycielom nie przysługują środki przymusu bezpośredniego. Z tego powodu nie mogą oni siłowo odebrać uczniowi urządzenia.

Dobre praktyki

„Wprowadziliśmy zmiany w statucie szkoły umieszczając zapis o zakazie używania telefonów na terenie szkoły. Uczniowie bardzo pozytywnie zareagowali na wprowadzone zmiany, dostosowali się do nich bez problemów. Nie stosowaliśmy kar za niestosowanie się do zakazu. Cała kadra pedagogiczna systematycznie zwracała uwagę uczniom, którzy nie zastosowali się do zakazu, ale były to pojedyncze przypadki”.

Zespół Szkół Ogólnokształcących nr 1 im. Powstańców 1863 r. w Sędziejowicach

Profilaktyka i współpraca z rodzicami

W ustawie, oprócz zakazu, przewidziano też komponent edukacyjno-profilaktyczny. Jedną z najważniejszych zmian w tym zakresie jest to, że od momentu wejścia w życie ustawy szkolne programy wychowawczo-profilaktyczne będą musiały być opracowywane ze szczególnym uwzględnieniem zagrożeń związanych nie tylko – jak dotychczas – z używaniem substancji psychotropowych, środków zastępczych i nowych substancji psychoaktywnych, ale też korzystaniem z technologii informacyjno-komunikacyjnych, w szczególności z aktywnością uczniów w internecie.

Ustawa wskazuje ponadto, że rodzice niepełnoletnich uczniów powinni współpracować ze szkołą w zakresie przestrzegania przez uczniów zakazu, a także kształtować wśród swoich dzieci odpowiednie postawy w zakresie higieny cyfrowej oraz odpowiedzialnego korzystania z technologii informacyjno-komunikacyjnych, w szczególności z Internetu.

Dobre praktyki

W ramach godzin wychowawczych oraz działań realizowanych przez całą społeczność szkolną prowadzone są zajęcia dotyczące higieny cyfrowej, fonoholizmu, uzależnień behawioralnych, wpływu mediów społecznościowych na funkcjonowanie młodzieży, zjawiska FOMO (ang. fear of missing out – strach przed wykluczeniem/ wypadnięciem z obiegu) oraz konsekwencji nadmiernego korzystania z urządzeń elektronicznych dla koncentracji oraz relacji społecznych. Organizowane są również spotkania z pedagogami i psychologami mające na celu rozwijanie odpowiedzialnych postaw związanych z korzystaniem z nowych technologii.

„Nauczyciele pozytywnie oceniają obowiązujące zasady. Wskazują, że ograniczenie korzystania z telefonów podczas zajęć poprawia koncentrację uczniów, ułatwia prowadzenie lekcji oraz zmniejsza liczbę sytuacji zakłócających proces dydaktyczny. Dyrektor ocenia obowiązujące rozwiązania pozytywnie. Wprowadzone zasady sprzyjają utrzymaniu właściwej organizacji zajęć, ograniczają czynniki rozpraszające uwagę uczniów oraz wspierają bezpieczeństwo i właściwe relacje w społeczności szkolnej. Największym wyzwaniem jest konsekwentne przestrzeganie zasad przez wszystkich uczniów oraz systematyczne przypominanie o obowiązujących regulacjach”.

Zespół Szkół im. Prymasa Tysiąclecia Stefana Kardynała Wyszyńskiego w Teresinie

Niezbędne zmiany w szkolnych dokumentach

Nowe przepisy stanowią, że szkoły powinny dostosować swoje statuty do wprowadzanych zmian do 31 grudnia 2026 r., a do czasu ich dostosowania w mocy pozostaną dotychczasowe statutowe warunki.

Najważniejsze zmiany w szkołach ponadpodstawowych obejmą:

- (1) weryfikację, czy statut szkoły określa warunki albo zakaz korzystania z urządzeń, o których mówi ustawa (ew. zmianę tych postanowień i zaostrenie albo złagodzenie dotychczasowych zasad). Uwaga: prosimy zwrócić szczególną uwagę na to, że ustawa szeroko definiuje urządzenia objęte nowymi regulacjami. Może być zatem tak, że dotychczasowe postanowienia statutu szkoły będą obejmowały tylko część z tych urządzeń, co spowoduje konieczność wprowadzenia zmian w tym zakresie;
- (2) dodanie do statutu warunków korzystania z urządzeń podczas wycieczek szkolnych i w internatach (oczywiście, jeśli w szkole działa internat) – uwaga: jeśli w ramach tych warunków szkoła zdecyduje się wprowadzić choćby częściowy zakaz (np. w określonych godzinach podczas wycieczki szkolnej), to zakaz ten musi uwzględniać wszystkie trzy ustawowe wyjątki przedstawione powyżej;
- (3) wydanie zarządzenia określającego szczegółowe zasady odkładania urządzeń do miejsca (miejsc) przechowywania i odbierania ich z tego miejsca (tych miejsc) – jeśli zostanie podjęta decyzja o zorganizowaniu takiego miejsca (takich miejsc). Uwaga: zasady te, w myśl ustawy, powinny znajdować się w zarządzeniu dyrektora szkoły. Jeśli zatem wcześniej takie zasady wynikały ze statutu szkoły, należy je z niego wykreślić.

Alternatywa dla telefonu – co w zamian?

Ograniczenie używania telefonów powinno iść w parze z promowaniem zdrowych nawyków zastępujących korzystanie z urządzeń cyfrowych, w tym promowanie ruchu czy czytanie książek, a także spędzanie przerw na świeżym powietrzu.

Dobre praktyki

Wprowadzając nowe zasady, warto zadbać o stworzenie atrakcyjnych form spędzania czasu podczas przerw. Warto tę kwestię omówić z uczniami i wspólnie opracować ciekawe rozwiązania. Poniżej przykładowe działania szkół:

- otworenie auli sportowej podczas przerw,
- udostępnienie stołów do tenisa stołowego,
- stworzenie „kącika ciszy” wspólnie z uczniami do korzystania w trakcie przerw,
- stworzenie kącika z grami planszowymi.

W szkołach są organizowane również:

- zajęcia taneczne,
- zajęcia ruchowe,
- przerwy z książką i wspólnym czytaniem,
- zajęcia relaksacyjne i wyciszające.